

فن بازار، حلقه مفهود نظام مدیریت و مبادلات تکنولوژی: طراحی و تبیین الگوی جامع در سطح ملی

سید حمید خداداد حسینی*

دانشیار گروه مدیریت، دانشگاه تربیت مدرس تهران

روح الله شهرابی

دانشجوی دکتری مدیریت تولید و عملیات

دانشگاه علامه طباطبایی

چکیده

امروزه فناوری به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل توسعه اقتصادی و صنعتی کشورها مطرح است. در مناطق مختلف جهان، روش‌های گوناگونی برای تسهیل انتقال و مبادله فناوری در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی به کار می‌رود. ایجاد فن بازار به عنوان مرکز و مرجع مبادلات فناوری یکی از سازوکارهای پیشرفته و نوپا در جهت هدف یادشده محسوب می‌شود. در ایران، مبادلات و انتقال فناوری از نظام و ساختار منسجم و هدفمندی برخوردار نیست و این مسئله باعث بروز مشکلات بسیاری برای عرضه کنندگان فناوری (شامل نخبگان، دانشگاه‌ها، مراکز تحقیق و توسعه و ...) و متلاطیان فناوری (مانند دولت، صنایع مختلف به ویژه صنایع کوچک و متوسط، سرمایه‌گذاران و ...) شده است. در مقاله حاضر پس از بررسی بحث مبادلات فناوری، بطور اجمالی برخی از فن بازارها در اروپا و آسیا مورد بررسی قرار گرفته است. در ادامه با استفاده از مصاحبه و مطالعه میدانی از بین کارشناسان فن بازار و حیطه‌های مرتبط و آشنا با آن (مانند حقوق فناوری، ارزیابی و بازاریابی فناوری، زمینه‌های تخصصی فناوری، صندوق‌های حمایت‌های مالی و غیره) مدل فن بازار در سطح ملی در ایران، ارائه شده است. در مدل مذکور ماموریت و اهداف، بخش‌های مختلف، مالکیت، فرایند داخلی و ارتباطات فن بازار در سطح ملی و همچنین پیش‌نیازهای ایجاد فن بازار تشریح شده است. بدیهی است دقت در تجربیات سایر کشورها و توجه به پیش‌نیازها و زیرساخت‌های اولیه، مسئولین مربوطه را در برنامه ریزی هرچه بهتر و جامع‌تر رهنمون خواهد شد.

کلید واژه‌ها: فن بازار، فناوری، انتقال و مبادلات فناوری، عرضه کنندگان فناوری، متلاطیان فناوری، ارزیابی و بازاریابی فناوری، زیرساخت‌های مبادلات فناوری.

Techno-mart, the Lost Chain of Management System and Technology Transactions: Designing a National level Model

Hamid Khodadad Hosseini*

Associate Professor in Business, Tarbiat Modares University, Tehran

Rohollah Sohrabi

*Master of Industrial Management,
Imam Sadegh (a) University*

Today, technology is accounted as one of the most significant factors of economic and industrial development in the world. Countries use different ways and methods to facilitate technology transfer and transaction in local, national, international and global levels. Creating techno-mart as center of technology transaction is one of the advanced mechanisms for the above purpose. In Iran, technology transfer and transaction do not follow a stable and coherent system. This weakness is the main cause of many problems for technology suppliers such as; elites, state organizations, and industrial sector especially small and medium size enterprises (SME's). In this paper technology transaction and transfer has been discussed and some cases of techno-mart in Europe and Asia have been reviewed. Then, survey research including interviews with experts from techno-mart and related fields experts (such as technology law, technology evaluation and marketing, supportive funds, etc.) were used to present a model of national techno-mart in Iran. In this model, mission and goals, different sections, ownership, internal process and techno-mart communications at national level along with necessary requirements for establishing a techno-mart environment have been described. It is derived from this study that other nations' experiences in dealing with requirements and primary infrastructures of techno-mart, is expected to lead policy makers towards a better decision making and planning.

Key Words: Techno-mart, technology transaction and transfer, technology supplier, technology demander, technology evaluation and marketing, and technology transaction infrastructures.

۱. مقدمه

فناوری به عنوان روش و فن انجام کارها و جنبه عملی علم انسان، با گذشت روزگار، پیچیده‌تر، گستردہ‌تر و عمیق‌تر شده و حتی به صورت وسیله برتری و تفوق ملته بردیگر ملل تغییر شکل یافته است. امروزه کشورهایی که پیشرفت و پیشناز به شمار می‌آیند، از فناوری‌های نیرومندتر و پیچیده‌تری برخوردار هستند. گروهی از کشورهای تازه صنعتی شده نیز با استفاده از راه کارهای مختلف و متناسب با فرهنگ خویش در صدد ارتقا و توسعه سطح فناوری کشور خود برآمده‌اند.

ایران نیز که چند قرن متمادی طلایه‌دار تمدن و پیشرفت محسوب می‌شد، در قرون اخیر احساس عقب‌ماندگی و ضعف نمایان می‌کند. با این حال همیشه به روش رسیدن به هدف، کمتر از هدف، دقت شده و در زمینه فناوری هم نگاه بخشی و جزئی منجر به کم توجهی فناوری در بین دانشگاه‌ها و مؤسسات تحقیق و توسعه از یکسو و صنعت و مت pariماضیان فناوری از دیگر سو شده است.

کشورهای اروپایی و آمریکایی با داشتن سابقه طولانی در ایجاد و انتشار فناوری، بسترهاي جلب ایده‌ها و خلاقیت‌های تو را فراهم آورده و کشوری چون آمریکا بیشترین آمار اختراعات را در خود گنجانده است. در این کشورها سازمانها و افراد بسیاری مترصد یافتن فناوری هستند که به سود منجر شود. در کشورهای شرقی نیز دولتها اغلب زیرساخت‌های تعامل و ارتباط نزدیک دارندگان و خواهندگان فناوری را فراهم می‌آورند. روشن است که پاسخ به تقاضای فناوری و پویا کردن دانشگاه‌ها و متخصصین، در گرو ارتباط نزدیک و تنگاتنگ آنها با کاربران فناوری است. تبادلات و تعاملات فناوری در کشور یکی از ارکان توسعه فناوری و رفع نیاز هر یک از طرفین مبالغه است. در ایران مبادلات و انتقال فناوری از نظام و ساختار منسجم و هدفمندی برخوردار نیست و این مسئله باعث بروز مشکلات بسیاری برای عرضه کنندگان فناوری (شامل نخبگان، دانشگاه‌ها، مرکز تحقیق و توسعه و ...) و مت pariماضیان فناوری (مانند دولت، صنایع مختلف بهویژه صنایع کوچک و متوسط، سرمایه‌گذاران و ...) شده است. برای مواجه با این مشکلات در مقاله حاضر هدف آن است که با بررسی اهم مشکلات و پیش نیازهای تأسیس فن بازار با ارائه چارچوبی نظاممند، مبتنی بر تجربه کشورها و کسب دیدگاه‌های صاحب‌نظران و کارشناسان امر، مدل فن بازار در سطح ملی طراحی و ارائه گردد.

۲. فناوری و تجارت آن

فناوری یا تکنولوژی آمیخته‌ای از دانش، مهارت و توانایی‌های فنی است که دارنده آن را قادر می‌سازد تا جهان طبیعت را تغییر دهد؛ به عبارت دیگر فناوری نوعی نگرش برخاسته از توانایی و تجربه است (Barbiroli, 1997).

همچنین می‌توان "فناوری" را به عنوان کلیه دانش‌ها، فرآیندها، ابزارها، روش‌ها و سیستم‌های به کاررفته در ساخت محصولات و ارائه خدمات تعریف کرد. در بیانی ساده‌تر، تکنولوژی روش

انجام کار و ابزاری است که توسط آن به اهداف خود نایل می‌شویم. تکنولوژی کاربرد عملی دانش و ابزاری است جهت کمک به تلاش انسان. (Taregh Khilil, 2002)

شورای ملی علوم و تکنولوژی آمریکا^۱ (NSTC) در گزارش خود با نام «توجه به فناوری در سطح ملی» (2006) بیان می‌کند که پیشرفت تکنولوژی به تنها یی مهمنترین عامل تعیین کننده رشد پایدار اقتصادی کشور است و حدود نیمی از رشد اقتصادی درازمدت ۵۰ سال گذشته ناشی از تکنولوژی بوده است. طی سال‌های آتی، تکنولوژی ارتباطات، اینترنت، مهندسی ژنتیک و شیه‌سازی انسان، کنترل اقلام ورودی و خروجی نانوتکنولوژی و بسیاری از فناوری‌های دیگر تأثیر بیشتری بر زندگی انسان خواهند گذاشت. از طرف دیگر تحقیقات نشان داده است در نظر گرفتن بازار فناوری در اکثر موارد کم اهمیت‌تر از خود فناوری نیست. به عبارت دیگر لازم است فناوری را با بازار آن در نظر بگیریم (RAND, 2006).

۲-۱. جریان غیرتجاری فناوری

قسمت اصلی جریان تکنولوژی، خارج از بازار انتقال تکنولوژی رخ می‌دهد. به این معنی که دانش فنی به صورت بین‌المللی از طریق شکل‌های غیرتجاری گسترش می‌یابد و ممکن است حتی بدون هیچ هزینه‌ای منتقل شود. برخی از شیوه‌های جریان غیرتجاری تکنولوژی عبارتند از: افرادی که دروس مهندسی و علمی در دانشگاه‌های خارج کشور خوانده‌اند و به وطنشان بر می‌گردند؛ رقیانی که از مهندسی مجدد استفاده می‌کنند و شعب شرکت‌های چندملیتی (MNC^۲) در داخل، جلسات رسمی و غیر رسمی انجمن‌ها، جوامع ملی و بین‌المللی، از این جمله‌اند. (Salari et al, 2002)

۲-۲. جریان تجاری تکنولوژی

بخش دیگر جریان تکنولوژی، بخش تجاری آن است. در این بخش مبادله بین دو طرف به صورت مشهود انجام شده و نتایج مبادله در اسناد مالی منعکس می‌شود (Kouidri, 2002). نکته اینجاست که هر چند شاید بیشتر جریان فناوری، به صورت غیرتجاری باشد، اما سهم تجاری آن

1. National Science & Technology Council,
2. Multi National Companies

هم قابل توجه بوده و سیاستگذاران برای حمایت از عرضه کنندگان فناوری و تلاش توسعه اقتصادی باید زمینه لازم جهت حرکت افراد و سازمان‌ها در راستای تجارت فناوری را فراهم آورند. به عنوان مثال درآمد ناشی از فروش تکنولوژی (فقط در حیطه فروش حق امتیاز و مجوز) در امریکا در ۲۰ سال گذشته روند رویه رشدی را داشته است و در سال ۲۰۰۰ بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار در ایالات متحده از فروش تکنولوژی حق امتیاز و مجوز حاصل شده است (Escher, 2001).

۳-۲. مفهوم فناوری به عنوان کالای قابل تجارت

در قراردادهای انتقال فناوری، مفهوم فناوری گستره وسیعی دارد و نه تنها خود فناوری، بلکه همه فعالیت‌های مرتبط با آن را نیز شامل می‌شود. مفاهیمی همچون حقوق مالکیت معنوی و ثبت اختراعات و نوآوری‌های نیروی انسانی، برنامه‌های آموزشی مرتبط با انتقال فناوری، محصولاتی که مظهر فناوری هستند و قطعات و محصولات واسطه‌ای مورد استفاده در فرآیند انتقال فناوری نیز در این تعریف می‌گنجند. این تعریف در جدول (۱) ارائه شده است (Malekifar et al., 2003 and Kumar, 2003).

برخی از مهم‌ترین روش‌های انتقال فناوری که در سطوح مختلف ملی، بین‌المللی و جهانی به کار می‌روند و برای اختصار در این نوشتار صرفاً به عنوانین آنها اشاره می‌شود، عبارتند از: خرید حق امتیاز^۱، فرانشیز^۲، سرمایه‌گذاری مشترک^۳ پروژه‌های کلید در دست^۴، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی^۵، کنسرسیوم فنی و پروژه تحقیقات مشترک^۶.

-
1. Licensing
 2. Franchise
 3. Joint Venture
 4. Turn Key
 5. Foreign Direct Investment (FDI)
 6. Joint Research

جدول ۱ : مفهوم فناوری به عنوان کالای قابل تجارت (Young et al, 2000)

نوع	معیار
فناوری شامل حقوق مالکیت معنوی، متخصصان مجرب و کارآموزده، برنامه‌های آموزشی و محصولات و قطعاتی است که مظہر فناوری هستند.	قراردادهای قابل اجرا
محققان ویژه متخصصان فناوری متخصصان ماهر و مجرب کارآموزده	جزئیات بیشتر در باره متخصصان مجرب و متخصصان ماهر و مجرب
برنامه‌های آموزشی برای متخصصان، مدیران و ارزیابان نوآوری، مسئولان مربوط در بخش دولتی و محلی (فروشگاهها، داشتگاهها، مدارس فنی حرفه‌ای و موسسه‌های پژوهشی) برنامه‌های آموزشی خارج از کشور برای متخصصان، مدیران و ارزیابان نوآوری و مقامات مربوط در بخش دولتی و محلی	برنامه‌های آموزشی
محصولات نهایی، قطعات و محصولات واسطه‌ای، قطعات مربوط به محصولات نهایی، رمزهای مشخصه محصول، تجهیزات و مواد خام، جزوات راهنمای، انتشارات (استناد پژوهانهای ثبت اختصار، داده‌های تجربی، اسناد مربوط به مشخصات محصول، نقشه‌ها و نتایج علمی)	جزئیات محصولاتی که مظہر فناوری هستند.
فناوری نو در مرحله نمونه‌سازی، فناوری رو به رشد و تثبیت شده؛ فناوری سالخورده	چرخه عمر فناوری
حقوق بهره‌برداری از اختصار، حقوق مالکیت صنعتی، حقوق استفاده از علامت تجاری، و حقوق بهره‌برداری از دانش فنی	حقوق مالکیت معنوی
اطلاعات و استناد فناوری در زمینه ساخت کارخانه و طراحی کامل، فرآیند تولید با تحقیقات پایلوت، مدیریت تضمین کیفیت، دانش فنی طراحی، مشاوره، مدیریت، ارزیابی، پژوهش و خرید	جزئیات فناوری مورد معامله

۳. فن بازار: بستر مبادلات و انتقال تکنولوژی

منابع زیادی دارای اطلاعات صنعتی و فنی هستند که قابل توجه سرمایه‌گذاران و صاحبان و متقاضیان فناوری می‌باشند. علیرغم وجود مقدار زیادی اطلاعات در دسترس، شرکتها و افرادی که نیازمند اطلاعات درمورد فناوری، هستند اغلب نمی‌دانند که آنها وجود دارند و یا اینکه نمی‌دانند که کجا و با چه شیوه‌هایی می‌توانند آنها را بیابند. چند منبع اطلاعاتی که ممکن است مؤثر باشند، عبارتند از: (Azar and Tabatabaeian, 1999; and Soltani, 2002)

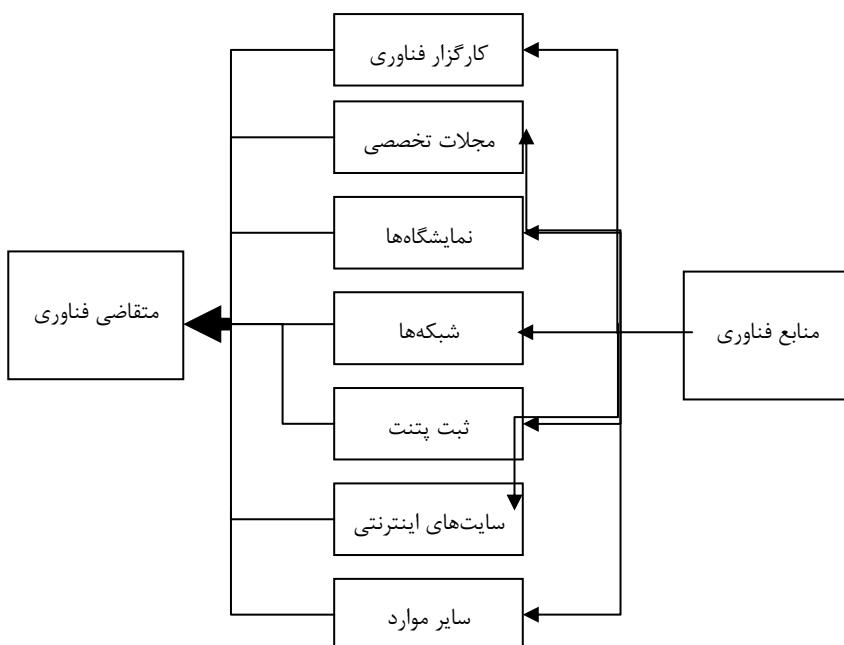
نمایشگاه‌های صنعتی و نمایشگاه‌های تجاری، دفتر مهندسی یا مشاوره مهندسی، یونیدو، و دیگر سازمان‌های بین‌المللی، سرویس‌های اطلاعاتی فنی خصوصی، متن‌های پنت، ژورنال‌های فنی، دلال‌ها و ازطرف دیگر اطلاع‌رسانی بین دو شرکت یا دو فردی که در مبادله (بازاریابی یا توسعه) فناوری خود هستند، از طریق کانال‌هایی صورت می‌گیرد که اهم آنها در شکل (۱) مشاهده می‌گردد.

۱-۳. مشکلات زیرساخت‌ها و منابع انتقال فناوری^۱(TTI^۱) (ستنی):

زیرساخت‌های سنتی انتقال فناوری دارای مشکلات عمدۀ‌ای هستند که به برخی از مهم‌ترین آنها به شرح زیر اشاره می‌شود:

- فقدان نگرش جامع نسبت به فرایند مبادله و انتقال فناوری؛
- عدم انسجام مناسب بین زیرساخت‌ها و مراکز انتقال فناوری؛
- رویکرد کوتاه‌مدت به کار کرد چنین مراکزی؛
- عدم اعتماد افراد و شرکت‌ها به زیرساخت‌های سنتی انتقال فناوری؛
- عدم ارتباط مناسب و مبتنی بر همکاری بین منابع فناوری و زیرساخت‌های سنتی انتقال فناوری .

برای حل این مشکلات باید تدبیری اندیشیده شود که فن‌بازارها به عنوان راه حل مناسب برای مرفوع کردن این مشکلات مطرح شده است (Salami, 1998).

شكل ۱: کانالهای اطلاع‌رسانی مبادله فناوری(ایچر، ۲۰۰۱)

۲-۳. تعریف و مفهوم فن بازار

برای گسترش مبادلات انتقال تکنولوژی در سطح داخلی و بین المللی، ضروری است فن بازار به عنوان یک بازار خاص مبادله تکنولوژی ایجاد شود. به طوری که موانع مبادلات موجود در بازار را کاهش داده و اطلاعات بیشتری از قیمت‌ها از طریق مبادلات بازار باز فراهم نماید. فن بازار عبارت است از سیستم انتقال تکنولوژی جامع و یکپارچه که مبادله تکنولوژی بین تامین‌کننده و متقاضی تکنولوژی را به صورت سیستماتیک و از طریق تمامی فرآیندهای مبادلات داخلی و خارجی تسهیل می‌کند. در این نمونه، سیستم کامل شده انتقال تکنولوژی می‌تواند دارای دو نوع سیستم بازار باشد: یکی سیستم فیزیکی بازار که مکان فیزیکی به همراه تسهیلات عینی در آن وجود دارد؛ و دیگری بازار مجازی است که از اینترنت و اینترنت استفاده می‌نماید (Philips, 2001). به عبارت دیگر، فن بازار عبارت است از بازار نظام مند معاملات تکنولوژی که خدمات تخصصی و فنی نظری مشاوره تکنولوژی، خدمات اطلاعات، کمک به پروژه‌ها با حمایت دولت، کمک در توسعه قابلیت R&D، مطالعات امکان‌سنجی از تکنولوژی‌ها و محصولات، ارزیابی بازارسازان تکنولوژی و... ارائه می‌نماید (Young et al, 2000).

۳-۳. وظایف فن بازار

فعالیت‌های فن بازار می‌تواند از فعالیت‌های اصلی که با مبادلات تکنولوژی مرتبط هستند و فعالیت‌های پشتیبانی که اطلاعات و خدمات کامل را برای گسترش مبادلات ارائه می‌نمایند، تشکیل شود که براساس مدل مفهوم زنجیره ارزش پورتر در جدول (۲) خلاصه شده است (Young et al, 2000).

جدول ۲: فعالیت‌های فن بازار

سیستم حمایتی کامل: مبادلات استاندارد، پرداخت، تامین مالی، تجاری‌سازی، استانداردهای حسابداری، سرمایه‌گذاری و غیره	ذیرساخت	فعالیت‌های پشتیبانی
نیروی متخصص: افراد ماهر در مدیریت بازار فیزیکی و بازار مجازی	مدیریت منابع انسانی	
مهارت و تکنولوژی: اینترنت، اینترانت، تجارت الکترونیک، پایگاه داده	مدیریت تکنولوژی	
خرید: مواد، ابزار و...	خریدها	
تکنولوژی، نیروی ماهر، برنامه‌ها، کالاهای تکنولوژیکی	ورودی‌ها	فعالیت‌های اصلی
مبادلات، واسطه‌ها و تبلیغات	عملیات	
قرارداد و انتقال، محصول جدید و ارزیابی تکنولوژی	خروجی‌ها	

۴-۳. تجربه فن بازار در جهان

در دو دهه گذشته تقریباً اکثر کشورهای پیشرفته صنعتی و تازه صنعتی شده از سازوکاری به نام فن بازار یا زیرساخت‌های مشابه استفاده کرده‌اند. البته در همه جا این سیستم‌ها به عنوان فن بازار مطرح نشده‌اند. در کشورهای اروپایی بیشتر شبکه‌های اطلاع‌رسانی و ارتباطات بین مراکز فناوری و تحقیق و توسعه با رویکرد نوآوری تحت عنوان مراکز تقویت نوآوری (IRC^۱) یا محل تجارت فناوری^۲ یا مرکز مبادلات فناوری^۳ وجود دارد (www.irc.cordis.lu). به عنوان مثال از سال ۱۹۹۵ تا سال ۲۰۰۰، مرکز تقویت نوآوری در بیش از ۵۰۰۰ مذاکره انتقال تکنولوژی مشارکت کرده است و به ۶۵۰۰ شرکت کمک کرده است تا نیازهای تکنولوژیکی خود را برآورده سازند یا نتایج تحقیقاتی خود را ترویج دهند. این شبکه دارای ۱۰۰۰ کارمند است که دارای تخصص‌های تجاری، صنعتی و تحقیقاتی روز آمد هستند و ثمره کار آنها ۸۰۰ انتقال بین‌المللی در زمینه‌های فروش، صدور گواهینامه، ترویج و توسعه مشترک تکنولوژی جدید است.

خدمات IRC‌ها عبارت است از:

۱. معرفی شریکان بالقوه به یکدیگر؛
 ۲. ارائه خدمات مشاوره‌ای در زمینه حقوق مالکیت معنوی؛
 ۳. ارائه خدمات مشاوره‌ای در زمینه حقوق قرارداد گواهی، مذاکره و مباحث تأمین مالی؛
 ۴. ارائه اطلاعات تحقیق در زمینه مورد علاقه مخاطب؛
 ۵. ارائه خدمات مشاوره‌ای برای رسیدن به نتایج در تحقیقات توسعه‌ای و کمک در انتقال نتایج تحقیق و تکنولوژی‌ها به سایر مناطق اروپایی (www.innovation-showcase.net).^۴
- از فن بازار در کشورهای آسیایی بیشتر با عنوان تکنومارت (محل صید فناوری)، تک مارت، مراکز انتقال فناوری در سطح ملی و بین‌المللی یاد می‌شود. از فن بازارهای موجود در آسیا به تکنومارت دائم‌جان اشاره می‌کنیم. یکی از اولین اقدامات انجمن جهانی تکنopolیس (WTA)^۵

-
1. Innovation Relay Centers
 2. Technology Market Place
 3. Technology Exchange Center
 4. World Technoplace Center

^۴ برای مطالعه بیشتر به سایت‌های اینترنتی زیر مراجعه شود:
www.irc.Cordis.lu, www.wtanet.org, www.hkpc.org, www.technomart.org.tw
 5. World Technoplace Association

راه اندازی تکنومارت به عنوان یک فرصت تجاری بسیار مفید برای برقراری ارتباطات مناسب بین موسسات تحقیقاتی، دانشگاه‌ها و مراکز بازرگانی است. هدف تکنومارت، انتقال و مبادله تکنولوژی‌ها، محصولات و خدمات در بین شهرهای عضو WTA و همچنین شهرهای غیر عضو می‌باشد. در تکنومارت دائمی عرضه کنندگان و کاربران تکنولوژی پس از ثبت نام در تکنومارت‌های شبکه‌ای و فیزیکی به تبادل اطلاعات مرتبط با تکنولوژی شامل حق امتیاز و سایر اطلاعات می‌پردازند. کاربران تکنولوژی خدماتی چون تامین مالی، ارزیابی تکنولوژی، مشاوره انتقال تکنولوژی، انعقاد قرارداد با عرضه کنندگان، شرکت دوره‌ای در سخنرانی‌ها، نمایشگاه‌های تکنولوژی و دیگر مشاوره‌ها دریافت می‌دارند. تکنومارت دائمی دارای دو دسته وظیفه محوری است: دسته اول تسهیل معاملات تکنولوژی و واسطه‌گری و ارائه پیشنهاد به عرضه کنندگان و کاربران؛ دسته دوم تهیه و تامین اطلاعات مرتبط با تکنولوژی (www.wtanet.org)

۳-۵. مراحل توسعه فن بازار

اخیراً بسیاری از کشورها توجه ویژه‌ای به فن بازار به عنوان فعال‌کننده مبادلات تکنولوژی به صورت جهانی نموده‌اند. برخلاف مکانیسم‌های انتقال و مبادلات فناوری اولیه که فقط به برگزاری اتفاقی نمایشگاه‌ها اکتفا می‌کردند، اخیراً فن بازارها از جهت وظایف، محیط جغرافیایی، سازمان‌های همکار و اهداف عملیاتی پیشرفت کرده‌اند (Malekifar, 2003).

۳-۶. طبقه‌بندی فن بازار

فن بازارها براساس شاخص‌های مختلف به صور متفاوتی دسته‌بندی می‌شوند. براساس وظیفه اصلی، فن بازارها به سه دسته تقسیم می‌شوند: فن بازار اطلاعات تکنولوژی، فن بازار مبادلات و انتقال تکنولوژی و نوع ترکیبی آنها.

فن بازار اطلاعات تکنولوژی، سیستم جامع گسترش اطلاعات است که به جمع‌آوری و تولید اطلاعاتی درباره مبادلات انتقال تکنولوژی پرداخته و آنها را برای استفاده کنندگان تکنولوژی منتشر می‌کند. متقاضی می‌تواند به جستجوی تکنولوژی مناسب و شریک تکنولوژی خود با توجه به دسترسی آسان و سریع به اطلاعات که از طریق شبکه پخش اطلاعات انتقال می‌یابد، پردازد. نمونه‌ای از آن عبارت است از بازار فناوری در اروپا.

فن بازار مبادلات تکنولوژی موسوم به بازار معاملات تکنولوژی، سیستم تجارت تکنولوژی‌های شناخته‌شده‌ای است که از طریق معرفی مستقیم آنها بین خریدار و فروشنده، برگزاری نمایشگاه‌های منظم و نامنظم نمونه‌های محصول تکنولوژی و غیره (بازار فیزیکی) عمل می‌نماید. فعالیت‌های مبادلات تکنولوژی می‌تواند جامع باشد یا مورد به مورد بر حسب زمینه، محصول زمینه و هدف فرق کنند. سeminarهای انتقال تکنولوژی و ارائه تکنولوژی همراه با مبادلات تکنولوژی و همزمان با آن برگزار می‌گردد. این بازارها می‌توانند در سطح منطقه، بخش، ناحیه یا ترکیبی از هر کدام ایجاد شوند. نمونه‌های موردنی از آن عبارتند از مرکز اطلاعات بازار تکنولوژی شرکت‌های کوچک و متوسط ژاپن و تکنومارت دائمی در کره.

نمونه ترکیبی دو مورد بالا، فن بازاری است که مشاوره‌ها، واسطه‌ها و مبادلات تکنولوژی را ارائه می‌نماید (که وظیفه مبادله نامیده می‌شود) و اطلاعاتی را که با انتقال تکنولوژی مرتبط است تامین کرده و فرآیند کامل تحقیقات تکنولوژی تا سرمایه‌گذاری تجاری را پشتیبانی می‌کند (که وظیفه پشتیبانی نامیده می‌شود). یک نمونه از نوع ترکیبی، فن بازار یونیدو در حیطه آسیا و اقیانوسیه (APCTT)^۱ و فن بازار شورای بهره‌وری هنگ‌کنگ است

فن بازارهای ترکیبی برای پوشش مشکلات زیرساخت‌های سنتی انتقال فناوری باید سه بخش را با هم داشته باشند: بخش اول بازار فیزیکی است که در آن صاحبان و منابع تکنولوژی به همراه نیروی انسانی ماهر در قالب نمایشگاه‌های تجاری و تکنولوژی به معامله می‌پردازند؛ بخش دوم بازار مجازی است که بوسیله آن همکاری‌های تکنولوژیک از طریق شبکه اطلاعاتی منسجم بر روی اینترنت شکل می‌گیرد؛ بخش سوم سیستم پشتیبانی است. سیستم پشتیبانی، خدمات اصلی برای تسهیل مبادلات را در دو بخش دیگر که شامل ارزیابی تکنولوژی، حق امتیاز، خدمات مالی و غیره هستند ارائه می‌دهد. این سه بخش در شکل (۲) نمایان است (Seong and Kang, 1999).

۴. مرواری اجمالی بر وضعیت داخلی کشور از نظر اقدامات مشابه صورت پذیرفته در زمینه فن بازار

اگر بخواهیم در یک جمله وضعیت کشور را در این زمینه توصیف کنیم باید بگوییم تاکنون مدل کاملی از فن بازار در ایران شکل نگرفته است. البته تلاش‌هایی برای تسریع مبادلات فناوری صورت پذیرفته است. این تلاش‌ها بعضاً با ایده‌های خوبی شکل گرفته است، ولی هیچ کدام دوام

1. Asian and Pacific Center for Transfer of Technology

نداشته است. برخی از این اقدامات عبارتند از:

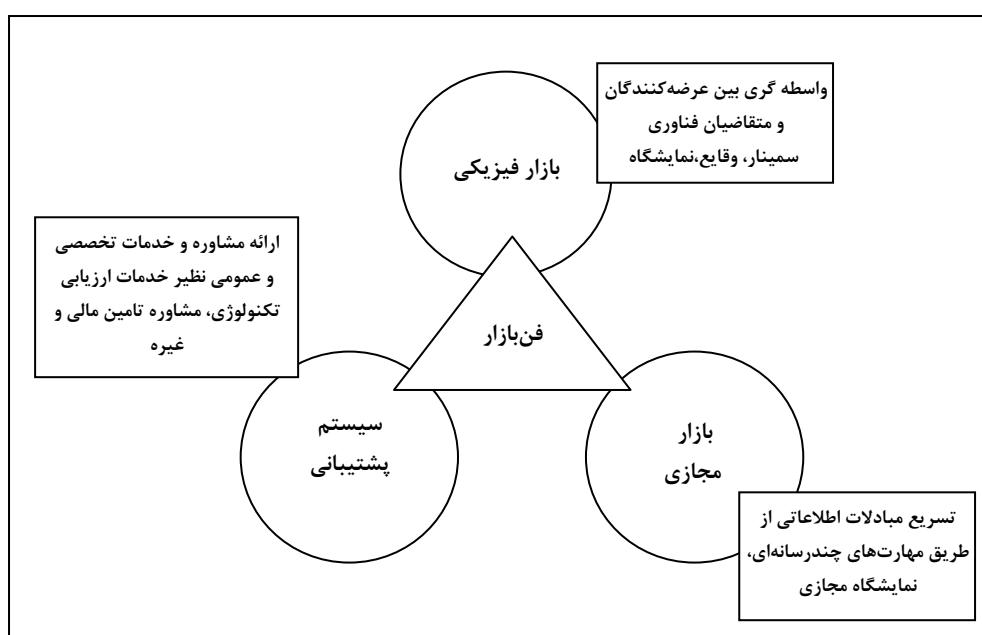
الف- بولتن دانش فنی (طی سال‌های ۱۳۷۳ تا ۱۳۸۰):

ب- بانک اطلاعات توسعه فناوری‌های مورد عرضه و تقاضا (در مرحله طرح)؛

ج- بانک اطلاعات تکنولوژی (وزارت صنایع)؛

د- تدوین مجموعه‌ها و بانک‌های اطلاعاتی توسط شرکت کارآفرینان بصیر

.(Hosseini, 2004)

شکل ۲: بخش‌های مختلف فن بازار ترکیبی

از طرف دیگر شاهد فعالیت پراکنده و نامنسجم صندوقهای مالی حمایت از طرح‌ها و فناوری‌ها مانند طرح اعطای کمک‌های فنی (وابسته به وزارت صنایع و معادن)، طرح دو در هزار (تاوا)، بند پ تبصره ۳ قانون بودجه، صندوق حمایت از فناوری‌های الکترونیکی، طرح توسعه کاربری فناوری اطلاعات (تکفا) و... هستیم. با این وجود، چنانچه مرکزی بتواند این صندوق‌ها را به متقارضیان به‌طور منصفانه و دقیق مرتبط گرداند، بسیار مفید و مغتنم خواهد بود. پارک فناوری پرديس، موسسه گسترش و نوسازی صنایع ایران با پیشنهاد نمایشگاه مجازی IT و موسسه آموزش

و تحقیقات وزارت دفاع هریک تلاش‌هایی را در راستای پیشبرد مفهوم و راه اندازی فن بازار داشته‌اند.

در ادامه بر اساس ادبیات تحقیق مصاحبه با برخی کارشناسان فن بازار در کشور و نظرسنجی انجام شده سعی شده است مشکلات اصلی مبادلات و انتقال تکنولوژی، پیش نیازهای لازم برای راه اندازی مرکزی به نام فن بازار در ایران، مدل پیشنهادی فن بازار (شامل فرایند عملیاتی، اولویت در حیطه‌های فناوری، اهداف و سازمان‌ها و دستگاه‌های مرتبط) معین گردد.

۵. روش شناسی تحقیق

تحقیق حاضر از نوع کاربردی-توسعه‌ای و از لحاظ روش توصیفی - تحلیلی است. در این تحقیق با استفاده از مستندات و مطالعات تطبیقی، ادبیات موضوع به دست آمده و نیز براساس این مبانی و همچنین مصاحبه با کارشناسان درگیر در امور مرتبط با فن بازار و فناوری، برخی از سؤالات تحقیق پاسخ گفته شده است. در کنار آن سعی شده با استفاده از نظر مصاحبه‌شوندگان، پرسش‌نامه‌ای تدوین گردد و از کارشناسان مرتبط با بخش‌های گوناگون فن بازار که آشنایی با مفهوم فن بازار دارند (مانند اساتید دانشگاه، مدیران شرکت‌ها، صاحبان ایده و فناوری، صندوق‌های حمایت از ایده‌ها، حقوق فناوری و بازاریابی) نظرسنجی میدانی به عمل آید. همچنین برای تعیین اعتبار سؤالات پرسش‌نامه از آزمون آلفا کربنباخ استفاده شده که در نتیجه آلفا برابر با ۸۳/۴ درصد محاسبه گردید.

این تحقیق از حدود ۶۰ نفر از کارشناسان و مدیران مرتبط با یکی از اجزاء فن بازار و فناوری در ایران که با فن بازار آشنایی داشته و دارای ویژگی‌های زیر بودند در مورد مشکلات اصلی مبادلات فناوری و پیش نیازهای راه اندازی فن بازار (در قالب مصاحبه و پرسش‌نامه) سوال شده است (که البته ۵۳ پرسشنامه دریافت شد).

۱. دارا بودن حداقل مدرک کارشناسی؛
۲. ارتباط با یکی از حیطه‌های کار فن بازار (ارزیابی فناوری، بازاریابی، عرضه فناوری، تقاضای فناوری، تأمین مالی، سرمایه‌گذاری، حقوق فناوری و مدیریت فناوری)؛
۳. داشتن تجربه عملی و کاری در حیطه مورد نظر؛
۴. صاحب‌نظر بودن در حیطه خود؛

۵. آشنایی با مفهوم فن بازار.

باتوجه به این که تعداد نمونه گرفته شده بیش از ۳۰ نفر است و با اختصاص امتیاز به هر گزینه نوع تحقیق پارامتریک بوده، از این رو برای تعیین آماره به پارامتر می‌توان از توزیع نرمال استفاده کرد (Azar and Momeni, 2000).

میانگین طیف لیکرت عدد ۳ می‌باشد (برابر وزن گزینه تاحدودی). برای اینکه با اطمینان بیشتری بتوان در مورد نتایج حاصله قضاوت کرد، میانگین بالاتر از آن یعنی عدد $\frac{3}{4}$ در نظر گرفته شده است. به عبارت بهتر هرگاه میانگین امتیاز متغیر بالاتر از $\frac{3}{4}$ باشد به این معنی است که آن متغیر از نظر کارشناسان دارای اهمیت زیاد یا خیلی زیاد است (در سوالات سنجش اهمیت). ولی در تحقیق حاضر برای اطمینان بیشتر میانگین بالاتر از $\frac{3}{4}$ به معنای مهم بودن معیار است.

در سوالاتی که سنجش اهمیت سوال مدنظر است از فرضیه آماری به صورت زیر استفاده شده است:

$$H_1: \mu_x > \frac{3}{4} \text{ را مهم تلقی می‌کنند}$$

$$H_0: \mu_x \leq \frac{3}{4} \text{ را مهم تلقی نمی‌کنند}$$

با توجه به اینکه مقدار بحرانی توزیع نرمال در سطح اطمینان $\frac{97}{5}$ درصد (سطح خطای $\frac{2}{5}$ درصد) برابر $1/96$ می‌باشد، با استفاده از آماره z می‌توان فرضیات را آزمون کرده و آنرا به پارامتر جامعه تعیین داد. لذا خواهیم داشت:

اگر $z > 1/96$ محاسبه شده، آنگاه در سطح اطمینان $\frac{97}{5}$ درصد H_1 تایید و H_0 رد می‌شود.

اگر $z \leq 1/96$ محاسبه شده، آنگاه در سطح اطمینان $\frac{97}{5}$ درصد H_1 رد و H_0 تایید می‌شود.

در مورد سوالاتی که در آنها در پی یافتن اولویت‌ها بین گزینه‌ها بوده‌ایم، پس آنکه میانگین گزینه‌ها به دست آمد، با استفاده از آزمون تحلیل واریانس (ANOVA)، وجود تفاوت معنادار بین میانگین‌ها مورد آزمون قرار گرفت. در تحقیق حاضر با توجه به اینکه مشاهدات بر مبنای واحدی طبقه‌بندی شده‌اند، از تحلیل واریانس یک عامله استفاده شده است.

۶. تجزیه و تحلیل اطلاعات

۶-۱. اطلاعات توصیفی افراد پاسخگو

از ۵۲ نفر پاسخگو به بخش حاضر، ۳۳ نفر (بالاتر از ۶۰ درصد) کارشناس، حدود ۱۳ نفر (قریب ۳۰ درصد) مدیر، و مابقی دارای سمت‌های معاون، رئیس و مشاور بوده‌اند. از طرف دیگر ۱۷ نفر (بالاتر از ۳۰ درصد) دارای تحصیلات کارشناسی، حدود ۲۷ نفر (بیش از ۵۰ درصد) کارشناسی ارشد، و بقیه دارای تحصیلات دکترا و بالاتر از آن بوده‌اند. به عنوان آخرین شاخص توصیفی بالاتر از ۵۰ درصد پاسخگویان دارای سابقه کاری بیش از چهار سال هستند. در پایان نتایج حاصل از اطلاعات به دست آمده از پرسش‌نامه‌ها در قالب جدول (۳) آمده است.

۶-۲. بررسی مشکلات مبادلات فناوری

جدول ۳: نظر کارشناسان در مورد مشکلات مبادلات فناوری

ردیف	مشکل	تعداد افراد که گزینه‌های مهم و خیلی مهم را انتخاب کرده‌اند	میانگین امتیاز گزینه	آماره آزمون	مقدار بحرانی	نتیجه آزمون
۱	نظاممند نبودن مبادلات فناوری	۴۷	۴/۳۲۰	۷/۴۹۹	۱/۹۶	تایید
۲	عدم توجه به فناوری به عنوان کالای قابل تجارت	۳۹	۴/۰۳۸	۵/۴۸۶	۱/۹۶	تایید
۳	نبود بانکهای اطلاعاتی دارندگان فناوری و تیازمندیهای فناوری کشور	۴۰	۴/۰۱۸۹	۴/۹۵۶	۱/۹۶	تایید
۴	عدم شفافیت در نحوه تقاضا و عرضه فناوری	۳۴	۴/۴۱۵	۳/۴۰۰	۱/۹۶	تایید
۵	فقدان زیرساختهای حقوقی و قانونی جهت فروش یا مبادله فناوری	۴۵	۴/۴۱۵	۹/۹۱۸	۱/۹۶	تایید
۶	راتن خواری عده‌ای از انتقال یا خرید فناوری از خارج کشور	۲۱	۳/۴۳۴	۰/۱۶۶	۱/۹۶	رد
۷	تقاضا محور نبودن منابع فناوری (دانشگاه‌ها، مراکز تحقیق و توسعه و متخصصین)	۳۹	۳/۹۴۳	۴/۴۶۴	۱/۹۶	تایید
۸	اطلاع‌رسانی ضعیف در رابطه با عرضه و تقاضای فناوری و نبود سازوکاری برای آن	۳۵	۳/۷۱۷	۲/۹۰۸	۱/۹۶	تایید
۹	عدم امکان ارزیابی و بازاریابی مناسب فناوری برای شرکتهای کوچک و SMEs (نمود زیان مشترک بین طرفین فرارداد)	۳۴	۳/۸۰۳	۳/۷۲۲	۱/۹۶	تایید
۱۰	نبود بسترها و واسط و مذاکره کننده برای عقد قرارداد فناوری (نمود زیان مشترک بین طرفین فرارداد)	۳۷	۳/۹۰۵	۴/۲۷۷	۱/۹۶	تایید
۱۱	دولتی بودن بسیاری از تقاضاهای فناوری	۲۷	۳/۴۵۲	۰/۳۴۹	۱/۹۶	رد
۱۲	موارد کاری و چندباره کاری در رابطه با انتقال فناوری	۲۴	۳/۳۰۱	۰/۶۸۱	۱/۹۶	رد
۱۳	صورت نگرفتن مبادله واقعی فناوری در کشور	۲۸	۳/۴۱۵	۰/۱۰۲	۱/۹۶	رد

۶-۳. بررسی پیش نیازهای راه اندازی فن بازار

جدول ۴: بررسی پیش نیازهای راه اندازی فن بازار

ردیف	مشکل	تعداد افرادی که گزینه‌های مهم و خیلی مهم را انتخاب کرده‌اند	میانگین امتیاز گزینه	آماره آزمون	مقدار بحرانی	نتیجه آزمون
۱	تدوین قانون مالکیت معنوی و نهادینه شدن آن در کشور	۴۷	۴/۴۹۰	۱۱/۳۹۵	۱/۹۶	تایید
۲	تربیت افراد ماهر و متخصص در زمینه‌های مختلف فن بازار (مانند ارزیابی فناوری، بازاریابی، مذاکره، تأمین مالی و...)	۴۹	۴/۳۵۸	۱۰/۲۳۱	۱/۹۶	تایید
۳	همکاری بین بخش‌ها و سازمان‌ها در کشور	۴۳	۴/۱۳۲	۷/۰۰۸	۱/۹۶	تایید
۴	ایجاد فرهنگ مبادله و معامله در فناوری	۴۲	۳/۹۸۱	۶/۶۶۰	۱/۹۶	تایید

۶-۴. نحوه مالکیت فن بازار در ایران

جدول ۵: رتبه‌بندی شیوه‌های مالکیت فن بازار در ایران

گزینه	امتیاز	رتبه (رتبه ۱ = بالاترین رتبه)
دولتی (در همه حیطه‌ها و بخش‌ها)	۱/۳۴۶	۴
خصوصی (در همه حیطه‌ها و بخش‌ها)	۲/۳۰۷	۳
دولتی (در بخش نظارت) و خصوصی (در حیطه اجراء و ارائه خدمات)	۲/۷۴۵	۱
دولتی (در سال‌های اول راهاندازی) و خصوصی (در سال‌های بعدی)	۲/۱۵۶	۲

با توجه به جدول (۵) و آزمون تحلیل واریانس (ANOVA) مناسب است فن بازار در بخش نظارت دولتی و در حیطه اجراء و ارائه خدمات خصوصی باشد. در اولویت بعد بهتر است به صورت دولتی (در سال‌های اول راهاندازی) و خصوصی (در سال‌های بعدی) اداره شود.

۶-۵. تمرکز فن بازار بر روی حیطه‌های مختلف فناوری

با توجه به جدول (۶) در صورتی که فن بازار بخواهد به صورت تخصصی فعالیت نماید، بهتر است (حداقل در سه سال اول کار خود) در درجه اول بر روی فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات تمرکز کرده و در درجه بعدی بر روی فناوری‌هایی چون نفت و گاز و پتروشیمی،

بیوتکنولوژی، کشاورزی، شیمیایی و دارویی متمرکز شود.

جدول ۶: رتبه بندی تمرکز فن بازار بر روی حیطه های مختلف فناوری

رتبه	امتیاز کل	اولویت
۱	۶/۴۸۸	ICT
۳	۵/۲۲۷	کشاورزی
۴	۵/۲۰۰	بیوتکنولوژی
۵	۵/۰۴۵	شیمیایی و دارویی
۷	۴/۴۴۴	نانو تکنولوژی
۶	۴/۵۳۴	مواد
۲	۵/۸۲۲	نفت و گاز و پتروشیمی

۶-۶. ارتباط فن بازار با مراکز و دستگاه های مختلف

جدول ۷: نظر کارشناسان در مورد لزوم ارتباط فن بازار با مراکز و دستگاه های مختلف

ردیف	مشکل	تعداد افرادی که گزینه های مهم و خیلی مهم را انتخاب کرده اند	میانگین امتیاز گزینه	آماره آزمون	مقدار بحرانی	نتیجه آزمون
۱	وزارت صنایع و معادن	۵۱	۴/۶۱۵	۱۶/۵۴۷	۱/۹۶	تایید
۲	وزارت بازرگانی	۴۷	۴/۴۴۲	۱۱/۲۳۵	۱/۹۶	تایید
۳	وزارت علوم، تحقیقات و فناوری	۵۰	۴/۵۳۸	۱۴/۲۵۲	۱/۹۶	تایید
۴	وزارت دفاع	۳۳	۴/۴۶۰	۲/۹۸۰	۱/۹۶	تایید
۵	وزارت امور خارجه	۳۲	۴/۶۷۳	۲/۰۸۶	۱/۹۶	تایید
۶	وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات	۳۸	۴/۰۰۰	۴/۴۶۰	۱/۹۶	تایید
۷	وزارت نفت	۴۳	۴/۲۱۱	۷/۹۷.	۱/۹۶	تایید
۸	وزارت راه و ترابری	۱۲	۲/۹۸۰	-۲/۹۷۰	۱/۹۶	رد
۹	وزارت امور اقتصاد و دارایی	۳۱	۳/۶۸۰	۲/۷۷۹	۱/۹۶	تایید
۱۰	وزارت جهاد کشاورزی	۲۳	۳/۵۸۳	۱/۵۰۱	۱/۹۶	رد
۱۱	وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی	۱۲	۲/۸۶۰	-۳/۵۷۱	۱/۹۶	رد
۱۲	نهاد ریاست جمهوری	۳۶	۴/۱۹۵	۶/۴۷۷	۱/۹۶	تایید
۱۳	سازمان مدیریت و برنامه ریزی	۴۱	۴/۳۸۰	۸/۸۸۹	۱/۹۶	تایید
۱۴	قوه قضائیه	۳۶	۴/۰۲۰	۴/۰۲۰	۱/۹۶	تایید
۱۵	مجلس شورای اسلامی	۳۸	۳/۹۶۰	۴/۰۹۰	۱/۹۶	تایید
۱۶	سازمان بورس اوراق بهادار	۲۴	۳/۴۳۷	۰/۲۲۷	۱/۹۶	تایید

۷. ارائه مدل پیشنهادی فن بازار (مرکز مبادلات و معاملات تکنولوژی) در سطح ملی در ایران

۱-۷. ماموریت و اهداف:

الف) ماموریت: مرجع و مرکز مبادلات و انتقال فناوری در سطح کشور

ب) اهداف:

- تهیه بانک‌های اطلاعاتی از صاحبان و منابع فناوری: نیازمندی‌ها و متقارضیان فناوری و همچنین سرمایه‌گذاران و ارائه آنها به افراد متقارضی و بانک‌های اطلاعاتی مشابه مانند خدمات، نخبگان و شرکت‌های ارائه‌دهنده و خدمات پشتیبانی مانند سرمایه‌گذاری ریسک پذیر (VC)^۱، صندوق‌های حمایت از ایده‌ها و فناوری‌ها و ...؛

- برقراری ارتباط مبتنی بر کار کارشناسی بین عرضه کننده، متقارضی فناوری و پیگیری عقد قرارداد مبادله فناوری بین دو طرف؛

- ارائه خدمات پشتیبانی لازم در تحقق مبادله و معامله فناوری مانند ارزیابی، قیمت‌گذاری، حمایت قانونی و حقوقی، مشاوره تامین مالی و پیش‌بینی فناوری؛

- کمک به شرکت‌های کوچک و متوسط جهت ارتقاء و توسعه و همچنین فروش فناوری‌هایشان؛

- تسهیل در امر صادرات یا واردات فناوری یا سرعت عمل و ارزیابی دقیق؛

- فرهنگ‌سازی در جهت نظاممند کردن مبادلات فناوری و تلقی فناوری بعنوان کالای قابل تجارت؛

- حفاظت از فناوری‌های ارائه شده و سعی در مشاوره ثبت پتنت مواردی که ثبت نشده‌اند.

۲-۷. بخش‌های مختلف فن بازار

الف: بخش اطلاع رسانی و بازاریابی: با توجه به تأیید مشکلاتی چون نبود بانک اطلاعاتی دارندگان و متقارضیان فناوری در کشور و عدم اطلاع رسانی قوی در رابطه با آن، همچنین تایید

وجود نمایشگاه‌های دائمی و موقت بازاریابی و اطلاع رسانی و بانک‌های اطلاعاتی در فن بازار به

نظر می‌رسد باید بخشی بهنام بخش اطلاع رسانی جهت وظایف زیر در فن بازار تشکیل گردد:

- جمع آوری اطلاعات دارندگان و صاحبان فناوری، سرمایه‌گذاران و متقدیان فناوری؛

• ارزیابی اولیه آنها؛

- اطلاع رسانی اطلاعات از طرق مختلف مانند سایت اینترنتی، مجله‌های ادواری، CD .
نمایشگاه‌ها، سمینارها و

در این بخش فعالیت‌های مجازی و بخش اطلاعات فن بازار فعال خواهد بود.

ب) بخش مشاوره حقوقی: با توجه به اهمیت بیش از حد بسترهای حقوقی مناسب برای

مبادلات و قراردادهای فناوری، لازم است مشاوره حقوقی در زمینه ثبت پتنت، عرضه یا تقاضا و

عقد قرارداد در هر سطحی از طرف فن بازار صورت گیرد. لازم بذکر است که این خدمات می

تواند به بخش خصوصی واگذار شود، ولی نظارت جدی بخش مدیریت فن بازار برای جلب

اعتماد مراجعان لازم است.

ج) بخش ارزیابی فناوری: لازم است فن بازار با استفاده انجمان‌های تخصصی و افراد خبره در

هر حیطه فناوری و همچنین با تایید مراکز استاندارد و صدور مجوز در کشور و جهان ، اقدام به

ارزیابی فناوری‌های ارائه شده به فن بازار و در پی آن قیمت گذاری آنها پردازد.

د) بخش مشاوره تامین مالی: فن بازار با ارتباط نزدیک وزارت‌خانه‌ها، صندوق‌های حمایت از

فناوری‌ها و سرمایه‌گذاران ریسک پذیر باید به افراد نیازمند سرمایه مشاوره تامین مالی بدهد و

آنها را در این راه یاری نماید.

۵) بخش مطالعه و آینده نگاری و آموزش فناوری: در این بخش فن بازار به آموزش افراد

جهت واسطه گری فناوری، مشاوره روش‌های انتقال فناوری ، پیش‌بینی و آینده نگاری

فناوری‌های موجود و نوظهور و ارائه راهکارهایی برای حل مشکلات مبادلات فناوری در کشور

می‌پردازد.

۳-۷. مالکیت فن بازار:

مالکیت فن بازار، باید در دست بخش دولتی و ترجیحاً یکی از نهادهای فرابخشی مانند نهاد

ریاست جمهوری باشد و این مرکز دارای هیات امنایی از همه وزارت‌خانه‌های مهم و مرتبط مانند

وزارتخانه‌های صنایع و معادن، بازرگانی، پست، تلفن و تلگراف، علوم، تحقیقات و فناوری، دفاع، امور خارجه، نفت، اقتصاد و دارایی، سازمان مدیریت و همچنین قوه قضائیه و مجلس باشد.

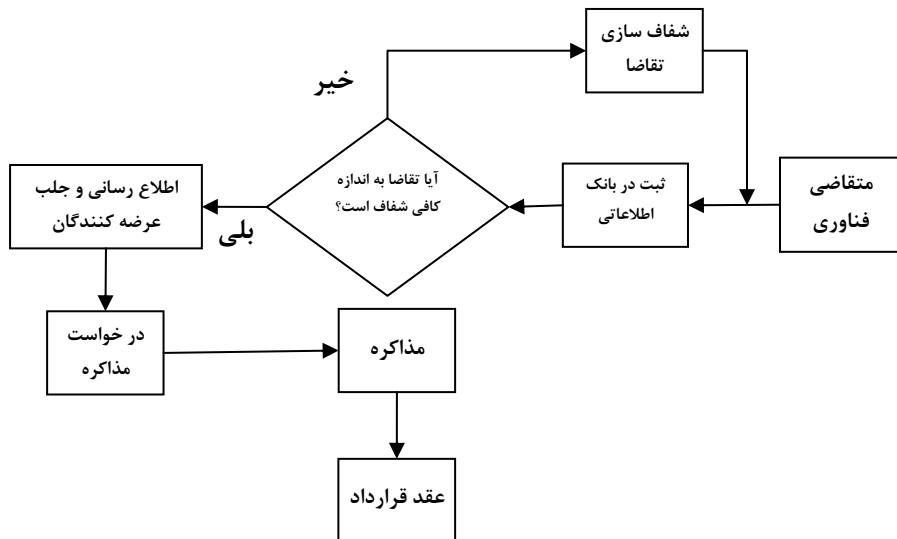
۷-۴. فرایند داخلی فن بازار

براساس تجربه افراد مصاحبه‌شونده و همچنین مطالعات موردى از دیگر فن‌بازارها به‌طورکلی دو دسته رجوع کننده برای فن‌بازار می‌توان در نظر گرفت:

الف) کسانی که دارای سرمایه هستند و می‌خواهند فناوری را بخرند یا در آن شریک شوند؛

ب) کسانی که دارای ایده و فناوری هستند و به دنبال خریدار یا شریک یا سرمایه‌گذاری می‌گردند.

در رابطه با گروه اول، فن‌بازار در صورت شفاف و عملیاتی بودن تقاضا، اطلاع‌رسانی و زمینه‌چینی مذاکره جهت عقد قرارداد می‌پردازد. در غیر این صورت، فن‌بازار تقاضا را برای عملیاتی‌تر شدن به متقاضی ارجاع می‌دهد (شکل ۳).

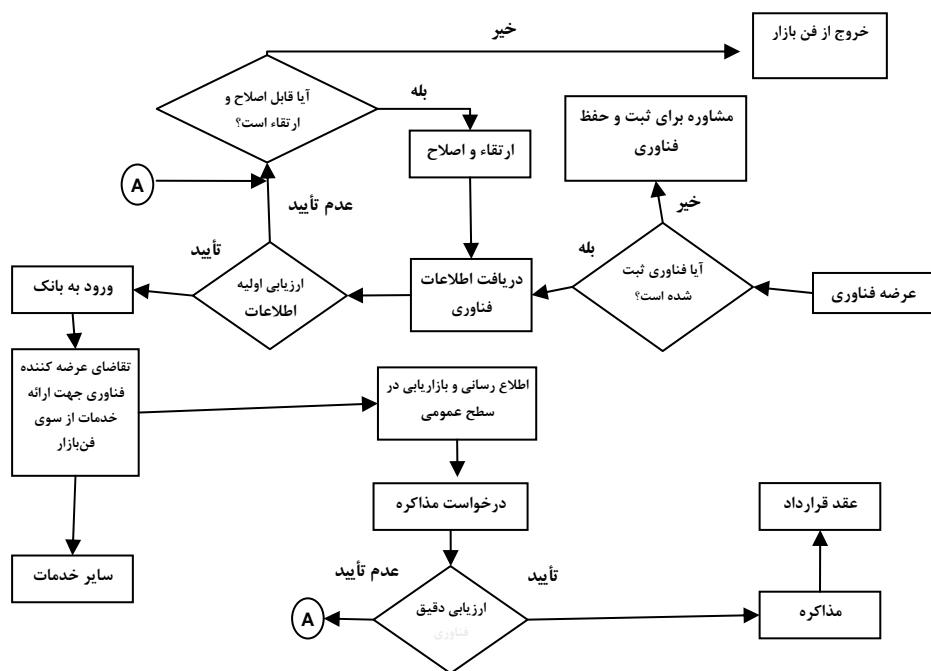

شکل ۳: ارائه خدمات فن‌بازار به متقاضی فناوری

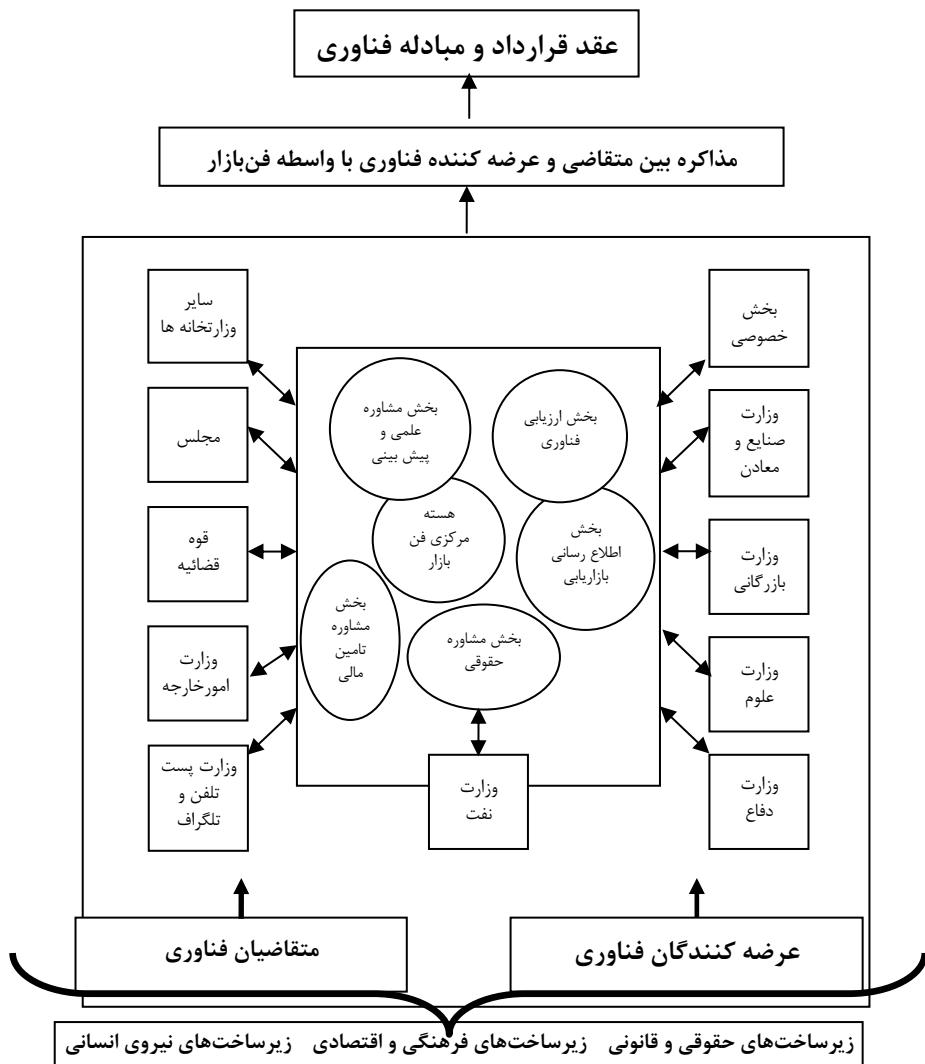
گروه دوم خود به دو دسته تقسیم می شود: کسانی که دارای فناوری ثبت شده هستند و کسانی که برای اولین بار فناوری را عرضه می کنند. در مورد اول، فن بازار بعد از ارزیابی اولیه و اطمینان از شفافیت طرح، از طریق راههای اطلاع رسانی به بازاریابی و جذب مشتری می پردازد. و برای گروه دوم مشاوره ثبت فناوری ارائه می دهد (شکل ۴). در کنار این دو دسته، فن بازار با مطالعه روی وضعیت موجود فناوری‌ها و ارزیابی آنها سعی می کند فناوری‌هایی را که در آینده سود آور خواهند شد به جامعه نشان داده و جهت دهی کند. در تمام این فرایند از مشاوران ارزیاب فناوری، مشاوران حقوق فناوری و عقد قرارداد مبادله فناوری، مشاوران تامین مالی و آموزش مدیریت فناوری استفاده می کند و در شکل زیر فرایند فعالیت فن بازار برای هر دسته را می توان مشاهده کرد:

۷-۵. ارتباط فن بازار با دستگاه‌ها و نهادها:

همانطور که در پرسشنامه‌ها مورد تایید قرار گرفت، لازم است فن بازار در سطح ملی با ارگان‌ها و دستگاه‌های دولتی و خصوصی مهم، مرتبط و معتبر دارای مشارکت و ارتباط نزدیک و تنگاتنگی باشد تا بتواند در رسالت اصلی خویش (تجاری سازی فناوری و برقراری مبادلات و معاملات فناوری) موفق شود. در شکل (۵) ارتباط فن بازار با دستگاه‌های مرتبط به نمایش گذارده شده است: مشاهده می شود که با تامین زیرساخت‌های حقوقی، اقتصادی و نیروی انسانی ماهر در زمینه‌های مختلف فن بازار بستر اولیه جهت فعالیت فن بازار فراهم می شود. در این شرایط عرضه کننده و مقاضی فناوری عرضه کننده و مقاضی فناوری به فن بازار مراجعه می نمایند. ستاد فن بازار از طریق ایجاد شبکه و برقراری ارتباط بین هر دسته از مراجعان و سازمان‌ها و شرکت‌ها زمینه را جهت مذاکره آماده می سازد. فن بازار این مهم را به وسیله بخش‌های مختلفی که مدیریت و هماهنگی آنها را بر عهده دارد، مانند نمایشگاه‌های دائمی و موقتی، اطلاع‌رسانی و بازاریابی فیزیکی و مجازی و خدمات مشاوره حقوقی، مالی، ارزیابی و پیش‌بینی فناوری به انجام می‌رساند. فن بازار حلقه واسطه و نقطه اتصال مراجعان است و هدف نهایی آن کمک به مبادله و داد و ستاد فناوری بین عرضه کنندگان و مقاضیان فناوری است.

شکل ۴: ارائه خدمات فن بازار به عرضه کننده فناوری

شکل ۵: مدل فن بازار در سطح ملی در ایران

۸. نتیجه گیری

فناوری به عنوان عامل اصلی توسعه اقتصادی و صنعتی مطرح است و توجه به مدیریت آن از اصول کلیدی توسعه آن به شمار می‌رود. امر انتقال و مبادله تکنولوژی امروزه در جهان، با توجه به ماهیت قابل تجارت بودن آن، از طریق مکانیسم‌های منسجم و توانمندی مانند فن بازار، عملیاتی

شده و پیگیری می‌گردد. در ایران مرکز یا مرجع منسجم و نظام مندی برای نظام دادن به مبادلات و انتقال تکنولوژی و ارائه خدمات پشتیبانی مانند اطلاع رسانی، ارزیابی، قیمت گذاری و واسطه گری فناوری - که از ابزارها و شرایط مهم و لازم خرید و فروش تکنولوژی محسوب می‌شوند - وجود ندارد. در مقاله حاضر پس از مرور اجمالی فن بازار در منابع علمی و تجارب جهانی، به مهم‌ترین مشکلات موجود در حیطه انتقال و مبادلات تکنولوژی اشاره شد. همچنین معلوم شد موفقیت فن بازار منوط به تدوین و نهادینه شدن قانون مالکیت معنوی، تربیت افراد ماهر و متخصص در حیطه‌های مربوط به کار فن بازار (ارزیابی، بازاریابی، تامین مالی و غیره برای تکنولوژی)، همکاری بین سازمان‌های مختلف و ایجاد فرهنگ معامله در زمینه فناوری می‌باشد. توصیه آخر این است که مسئولین ذیریط با تسریع هرچه بیشتر و جدی‌تر به فکر راه اندازی و قوام چنینی مراکزی در کشور افتد و سعی در حل مشکلات و ضعف‌های مربوط به مبادلات و انتقال تکنولوژی داشته باشد که بستر و زمینه لازم را در راستای تحقق برنامه چهارم و امکان راهیابی شرکت‌ها و صنایع کشور به بازارهای منطقه‌ای و جهانی - بویژه در چهارچوب چشم انداز ۲۰ ساله کشور فراهم سازد.

References

1. Azar, Adel, and Momeni, Mansour, 2000, **Statistics and Its Implication in Management**, Volume 2, SAMT Publication, Tehran.
2. Deog-Seong Oh, Byung Joo Kang," 1999, **Networking the technology sources and Technology Transfer Infrastructure :with reference to Taejon Metropolitan City** "Osstt04.doc,32nd Hawaii International Conference on System Science,
3. Escher, Philippe Jean, 2001, "**Process of External Technology Exploitation as Part Technology Marketing: A Conceptual Framework**", PICMET
4. Hosseini, S. J. 2004, **A Review of Technomarket in Iran and World**, Report, Pardis Technology Park, Tehran
5. Koudri, David, 2002"**An Ongoing Analysis of Technology Transfer and the Inefficiency of Interactions**", Consulate General of Switzerland Chicago, Swiss Business hub
6. Kumar, Vinay, 2003, **Optimizing Technology Transfer**,Department of Scientific & Industrial Research, India
7. Malekifar, A., 2002, **Technology Management**, Malek Ashtar University Publication, Tehran

8. Malekifar, A., 2003, **Technomarket: A New Approach to Global Trade and Renovation for Research Achieves**, Ayeh Publication, Tehran,
9. Philips, Fred Y., 2001,"**Market – oriented Technology Management**" Springer.
10. RAND, 2006, "**Technology Transfer of Federally Funded R&D**", Science and Technology Policy Institute
11. Salari, A., Sohrabi, R., and Hosseini, S., 2003, **Technomarket, A Base for Technology Transaction**, Atena Publication, Tehran
12. Salami, S. R., 1998, **Policies for International Technology and Industrial Development in Developing Countries**, Iranian Scientific and Industrial Research Organization, Tehran
13. Soltani, B., 2002, **A primary Study of Similar Technomarket**, The Office of Technology Collaboration, Tehran.
14. Taregh, Khilil, 2002, **Management Technology, Key Success for competitiveness and Wealth Creation**, Translation by Begheri, Kamran, Payam Matn Publication, Tehran.
15. Young, Duck Lee, Sang Cheol Jung, and Byung Su Kang, 2000, "**The Characteristics of Technology Transfer Transactions and Technomart** ", Changnam National University.
16. www.rand.org/pubs/conf_proceeding
17. www.technology4sme.com
18. www.Cordis.lu
19. www.hkpc.org
20. www.IRC.com
21. <http://www.irc.cordis.lu>
22. <http://www.innovation-showcase.net>
23. www.wtanet.org
24. www.apctt.com
25. www.technomart.org.tw